

post har sine Ugeblade med om Lørdagen, maa de altsaa være indleverede til Københavns Posthus Torsdag Aften inden Kl. 8, hvilket, mener jeg ogsaa, ingenlunde kan siges at være en langsom Besørgelse. Er der saa et Ugeblad, der vil indlevere først om Fredagen, javel, saa kan det sikkert være Abonnenterne i Købstæderne og en Del Postekspeditioner i Hænde om Søndagen, men kan ikke komme med Landposterne Lørdag.

Det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 4de Valgkreds (Svendsen) omtalte et uheldigt Forhold ved Postbesørgelsen i Vester-Salling. Her afgaa Kl. ca. 10 Fm. 2 kørende Poster, der passere 8 Brevsamlingssteder; fra disse udgaa 18 Landposter. Disse kørende Poster have hidtil ikke kunnet naa tilbage til Skive, før Aftenetoget Øst paa afgaar fra Skive, og den indsamlede Post kommer saa først Øst paa næste Morgen. Der har tidligere været gjort Forsøg paa at ændre dette Forhold, men efter de Oplysninger, som i den Anledning indhentes fra Postinspektoret, viste det sig, at man for at opnaa en saadan Ordning, at Posten kunde være tilbage igen for Aftenetogets Afgang, maatte dele Distriktet i 26 Budgange, af hvilke omtrent Halvdelen vilde blive ganske smaa, paa 2—3 Timer. I Stedet for de 18 Landpostbudgange skulde man altsaa have 26, men deraf en Del ganske smaa, hvad i flere Henseender er uheldigt. De nu antagne Landpostbude vilde gaa tilbage i Indtægt, fordi Routerne vilde blive mindre, og Postkassen vilde faa en Merudgift. Man fandt det altsaa betænkeligt at søge en Ordning ad den Vej. Nu er der imidlertid fremkommet en Tanke om at kunne fremme Afsendelsen af de to kørende Poster mindst en halv Time om Morgenen, og ved deres Tilbagekomst køre Posten direkte ud til Banegaarden og blive omekspederet der i Stedet for som nu paa Posthuset. Det er muligt, at denne Ordning kunde gennemføres, og efter at nu Spørgsmaalet er kommet frem her i Tinget, er der straks afgaaet Anmodning til Skive Posthus, til vedkommende Postinspektør, om at fremkomme med en Udtalelse om, hvorvidt den antydede Ordning vil kunne lade sig gennemføre.

Det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Marott) vendte tilbage til Odense-Ligningen og vilde belære Tinget om, hvad der var nødvendige og overflødige Ord. Meningerne herom kunne naturligvis altid være forskellige. Man kunde jo f. Eks. mene, at en hel Del af de Ord,

som det ærede Medlem har fremsat under denne Finansbehandling, var unødvendige, men i dette særlige Tilfælde, hvor det ærede Medlem mener at have undladt at bruge unødvendige Ord, der staaar det ærede Medlem vist nok ene med sin Opfattelse. Thi det ærede Medlem vilde forrige Gang belære Tinget om, at i Odense havde man holdt sig saa snævert op til Lovens Bestemmelser som muligt, og alligevel havde man ikke kunnet undgaa, at en Del af de større Skatteydere havde faaet Skattelettelser. Jeg gjorde det ærede Medlem opmærksom paa, at denne hans Opfattelse var rent gal, man havde jo netop i Odense ikke holdt sig saa snævert op til Lovens Bestemmelser som muligt, men man havde slaaet en Streg over Lovens Bestemmelser om særlig Skat paa Kapital og Ejendom. Saa svarede det ærede Medlem i Gaar eller Forgaars, at han ansaa det rigtignok for unødvendigt at oplyse, at man ikke havde Kildeartbeskatning i Odense.

Men naar han fremsætter en Paastand gentagne Gange og med saa stor Vægt, som det ærede Medlem har gjort, skulde det dog ikke synes saa aldeles unødvendigt eller overflødigt for det ærede Medlem samtidig at give Oplysning om, at Paastanden er aldeles gal, og ikke nøjes med at forudsætte, at Tingets Medlemmer nok paa Forhaand vidste, hvorledes Sagen virkelig hang sammen. Jeg skal ikke nu paa ny gaa ind paa det øvrige af, hvad det ærede Medlem fremsatte, det maa jeg anse for at være ganske unødvendigt. I saa Henseende behøver jeg kun at henvise til den lange Udvikling af den Betydning, som det ærede Medlem vilde lægge ind i Skrivelser fra Indenrigsministeriet til de Kommuner, der havde foreslaaet at optage Kildeartbeskatningen. Intet var dog naturligere, selvfølgeligere, end at denne Skrivelse udgik. Hvad der var forlangt af hver enkelt Købstadkommune, var et Forslag til en fælles Vedtægt for Købstæderne. Efter at alle disse Forslag vare indkomne, skreve vi til de nævnte Kommuner, dem, der havde foreslaaet Kildeartbeskatning, at da det store Flertal af Kommuner ikke havde foreslaaet Kildeartbeskatning, vilde denne ikke blive optagen i Fællesvedtægten, men at Ministeriet var villigt til at stadfæste en særlig Vedtægt for de Kommuner, der ønskede det. Jeg ser ikke, hvorledes vi kunne have undgaaet at udsende en saadan Skrivelse. Det ærede Medlem udviklede imidlertid som sin Anskuelse, at dette viste, at man fra Inden-